

Who was he, what was he?

What 's that to you?",

dat voorkomt op een kerkhof nabij Dublin, vindt men hier niet en van een humor, waarvan een zerk op een kerkhof nabij Newmarket getuigt, op welke Tom Sexton bij de begrafenis van zijn tweede vrouw liet beitelen:

„Here lies the body of Sarah Sexton,

She was a wife that never vexed one;

I can 't say so much for the one at the next stone" 1).

kan men hier niet genieten.

Zelfs een korte zinspreuk als:

„Aeternum si vis vivere, disce mori"

(Indien gij eeuwig wilt leven, leer sterven),

of de elders veelvuldig voorkomende tekst uit Prediker (9 : 12):

„De mensch en weet synen tijt niet",

vermanende herinneringen aan de broosheid van ons bestaan, waren op de steenen der Prinsenkerk niet aanwezig.

Van de eenige dichtproeve, die men hierachter zal aantreffen (nr. 74), kan men alleen zeggen, dat zij beter achterwege ware gebleven. Uit dit eene voorbeeld blijkt toch weer ten duidelijkste, hoe licht dergelijke dichterlijke grafschriften in slecht klinkende klappermanspoëzie ont-aarden. Dat de grafbezitters der Prinsenkerk zich daaraan niet bezondigd hebben, strekt hun althans tot eer 2).

Ook wat het beeldhouwwerk der zerken aangaat, kan men niet beweren, dat deze zich hierin boven het middelmatige verheffen. Eigenlijke kunstproducten dezer „meer bescheiden toepassing der steenhouwerskunst" treft men er niet onder aan. Hiervan uit te zonderen is de eenige 16de-eeuwsche steen, die werkelijk zeer goed gebeeldhouwd is

1) De Maasbode 25 Juni 1911.

2) Ook op de zerken in de Groote Kerk komen zoo goed als geen dichtregelen voor.